

Sygn. akt III AUz 426/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Aleksandra Urban (spr.)

Sędziowie: SSA Iwona Krzczowska-Lasoń

SSA Maria Sałańska-Szumakowicz

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odpowiedzialność osób trzecich za składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 czerwca 2015 r., sygn. akt VIII U 565/15

w przedmiocie odrzucenia odwołania

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt III AUz 426/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił odwołanie J. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 19 marca 2015 r., albowiem zostało ono wywiedzione z przekroczeniem terminu, o którym mowa w art.477^{((9))} § 1 k.p.c. w zw. z art. 477^{((9))} § 3 k.p.c. Sąd zaznaczył, że jak wynika z potwierdzenia odbioru zaskarżonej decyzji, została ona skutecznie doręczona ubezpieczonej 30 marca 2015 r. Odwołanie od przedmiotowej decyzji, adresowane do Sądu Okręgowego w Gdańsku, nadane zostało w dniu 27 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku, po odnotowaniu odwołania w Dzienniku Korespondencji Ogólnej – Dzko – (...), przekazał je, zgodnie z właściwością Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.. Odwołanie zostało doręczone pozwanemu w dniu 5 maja 2015 r., przy czym przyczyna opóźnień w złożeniu odwołania wynikała wyłącznie z faktu złożenia go przez zawodowego pełnomocnika do niewłaściwego organu tj. bezpośrednio do Sądu Okręgowego w Gdańsku. Zawinione uchybienie ustawowego terminu do wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego przez pełnomocnika procesowego, wywołuje z kolei niekorzystne skutki dla reprezentowanej strony art. 91 w zw. z art.95 § 2 kc. (por. II UKN 678/99 Sądu Najwyższego, OSNCP2001/11/402).

Zażalenie od powyższej decyzji wywiódł pełnomocnik wnioskodawczynie zaskarżając je w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że odwołanie zostało złożone po terminie, a w konsekwencji obrazę art. 477⁹ § 3 k.p.c. i wnosząc o jego uchylenie.

Dodatkowo skarżący wniósł o zobowiązanie pozwanego do wskazania imienia i nazwiska kierowcy, który w dniu 30 kwietnia 2015 r. odbierał korespondencję z Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a którego podpis, kwitujący odbiór przesyłek, w tym odwołania wnioskodawczynie, w dniu 30 kwietnia 2015 r., widnieję w zeszycie nadawczym tegoż Sądu i który kwituje jej odbiór, a w przypadku ustalenia tożsamości tej osoby, wniósł o dopuszczenie dowodu z jego zeznań, na okoliczność odbioru korespondencji z Sądu Okręgowego w Gdańsku, we wskazanej wyżej dacie oraz na okoliczność przebiegu odbioru i przekazania korespondencji z Sądu Okręgowego do ZUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Przystępując do analizy zasadności odwołania wywiedzonego przez pełnomocnika wnioskodawczynie w pierwszej kolejności wskazać należy, że w judykaturze utrwalone jest stanowisko, że w przypadku wniesienia środka odwoławczego do niewłaściwego sądu, który następnie przekazał go sądowi właściwemu, dla oceny zachowania terminu do wniesienia tego środka odwoławczego, decydująca jest data nadania go w urzędzie pocztowym przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego (por. np. uchwałę połączonych izb z dnia 28 listopada 1988 r. III CZP 33/87 OSNCP 1988 Nr 6, poz. 73, postanowienie z dnia 17 lipca 1997 r. II CZ 35/97 nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998 r., I CZ 154/98, LEX nr 1214641). Tożsame stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 3 października 2000 r. (I CKN 967/00, LEX nr 511971), wskazując, że oddanie pisma w urzędzie pocztowym po myśli art. 165 § 2 k.p.c. jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu jedynie wówczas, gdy przesyłka skierowana jest pod adresem właściwego sądu. Jeżeli natomiast pismo skierowane zostało do sądu niewłaściwego (w przypadku apelacji innego niż ten, który wydał zaskarżony wyrok), to dla zachowania terminu do jego wniesienia decydująca jest data nadania pisma przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego w urzędzie pocztowym, a nie data jego nadania do sądu niewłaściwego. Nie inaczej we wskazanym zakresie wypowiedział się Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, wskazując w postanowieniu z dnia 16 stycznia 2012 r. (I ACz 39/12, LEX nr 1108792), że wniesienie apelacji bezpośrednio do sądu drugiej instancji, należy traktować jako wniesienie jej do sądu niewłaściwego, przy czym Sąd niewłaściwy ma obowiązek przesłać apelację właściwemu sądowi pierwszej instancji. Oddanie apelacji w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem jej do sądu (art. 165 § 2 k.p.c.), przesyłka powinna być jednak zaadresowana do właściwego sądu. O zachowaniu terminu zadecyduje data nadania apelacji przez sąd drugiej instancji w urzędzie pocztowym.

Decyzją z dnia 19 marca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. stwierdził, że J. N., jako prezes Zarządu (...) Sp. z o.o. solidarnie ze spółką jest zobowiązana do zapłaty kwoty 19.556,38 zł z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz z należnymi odsetkami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi.

Przedmiotową decyzję wnioskodawczynie otrzymała w dniu 30 marca 2015 r.

Odwołanie od powyższej decyzji ubezpieczona wywiodła w dniu 27 kwietnia 2015 r. (data nadania w UP), przy czym zostało ono błędnie skierowane bezpośrednio do Sądu Okręgowego w Gdańsku. Jednocześnie, Sąd Okręgowy w terminie otwartym do wywiedzenia odwołania, tj. w dniu 30 kwietnia 2015 r. nadał pismo skarżącej do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., co wynika nie tylko z załączonych do zażalenia kserokopii zpo oraz kart z zeszytu z zamieszczonymi w nim informacjami w przedmiocie daty nadania poszczególnych przesyłek z Sądu (k.37-39 as), ale również z poczynionych w toku postępowania odwoławczego ustaleń, z których wynika, że odwołanie J. N. z dnia 20 kwietnia 2015 r., złożone przez adw. P. S. zostało przekazane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (odebrane

w biurze podawczym Sądu przez kierownicę ZUS) w dniu 30 kwietnia 2015 r. (VIII L.Dz. – (...)) – k. 46 as. A skoro tak, to uznać należało, że odwołanie J. N. zostało wywiezione w określonym przez art. 477⁹§ 1 k.p.c. terminie.

Mając na uwadze powołaną wyżej argumentację, uznając postanowienie Sądu I instancji za chybione, Sąd Apelacyjny, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.